

Від упорядника

Видання, підготоване у партнерській співпраці Галереї сценографії (м. Львів) та Музею театрального, музичного та кіномистецтва України (м. Київ), пропонує розглянути театральний костюм як самобутній і самодостатній вид мистецтва. Мистецтва, в якому протягом років склалися свої традиції, виробилися свої закони і з'явилася ціла низка імен, що сьогодні цілком впевнено можна назвати культовими.

Мистецтво театрального костюма хоч тісно й пов'язане зі сценографією і часто розглядається як його частина, водночас є самостійним. Ескізи театральних костюмів варто сприймати не тільки як елемент виробничого процесу театральної вистави, але й неодмінно як твори графічного мистецтва, цілком самодостатні у цьому розумінні.

Зібрання ескізів художників різних років, регіонів, формацій та шкіл, об'єднані лише приналежністю до українського мистецького процесу, чітко демонструє розкішний фундамент, закладений в нашому мистецтві театральним костюмом такими титанами, як Василь Кричевський, Олександра Екстер, Анатоль Петрицький, Вадим Меллер, Федір Нірод, Євген Лисик. Це все художники так званого вищого ешелону, багато з яких здобули ще за життя славу не тільки на батьківщині, але й у світі.

Підбірка, що охоплює сто років від початку ХХ століття до початку ХХІ століття, демонструє наявність і тяглість традицій, впізнавані характерні риси, які поєднують українських художників крізь роки. Важливим було представити сучасних художників, які створюють театральний костюм сьогодні, щоб фактично скласти повну картину українського мистецтва театральним костюмом як явища.

Звичайно, до цього видання увійшли не всі художники, які працювали чи сьогодні працюють у цій галузі. Видання варто сприймати як цілісну ознайомчу презентацію, а не вичерпну зведену базу даних.

Втім, кожен з художників, представлених у цій книзі, став важливою точкою в процесі формування чи розвитку мистецтва театральним костюмом в Україні. Це новатори, викладачі, художники національних театрів, митці, цікаві своєю самобутністю чи активністю в сучасному театральному процесі.

Максимальна різноманітність, привабливість та цінність самого ескізу як мистецького твору, надання можливості зазирнути у «свята святих» музейного сховища, родинних архівів, майстерень сучасних художників — відігравали вирішальну роль у формуванні підбірки ескізів до публікації. У книжці вміщені як добре відомі роботи окремих художників, що вже стали візитівкою українського мистецтва у світі, як, наприклад, ескізи Анатолія Петрицького до опери «Турандот», інші ж публікуються вперше, як-от деякі ескізи не менш знакового художника Євгена Лисика.

Також важливим для команди, яка працювала над створенням цього видання, було наголосити на приналежності певних художників саме до української культури. Сьогодні не рідко можна зустріти ім'я Анатолія Петрицького, Олександри Екстер, Вадима Меллера й інших художників у переліку представників російського авангарду, що доволі сумнівно з історичної точки зору й зовсім не етично, з огляду на документальні джерела, в яких художники самі наголошують на тому, що вони є українцями й саме українська природа, дитячі спогади, українське народне мистецтво й традиції стали джерелом їхнього мистецького пошуку та самоідентифікації в мистецтві.

Книжка «Український театральний костюм ХХ–ХХІ століть. Ескізи» є першим українським виданням, яке сфокусовано презентує це мистецтво і видається у форматі подарункового художнього альбому. Сподіваюся, він стане натхненням для багатьох художників, дослідників та поціновувачів заявленої теми, театру і мистецтва загалом.

Богдан Поліщук,
співзасновник Галереї сценографії та Lviv Quadriennale of Scenography

From the Compiler

This publication, prepared in partnership with the Scenography Gallery (Lviv) and the Museum of Theater, Music, and Cinema of Ukraine (Kyiv), proposes to consider theatrical costume as an original and self-sufficient art form. An art, in which over the years traditions have developed, laws have been developed, and several names have appeared, which today can be called a cult.

Although the art of theatrical costume is closely related to scenography and is often seen as part of it, it is also independent. Sketches of theatrical costumes should be perceived not only as an element of the production process of a theatrical performance but also necessarily as works of graphic art, completely self-sufficient in this sense.

The collection of sketches by artists of different years, regions, formations, and schools, united only by belonging to the Ukrainian art process, clearly demonstrates the luxurious foundation laid in our theatrical costume art by such titans as Vasyl Krychevskyi, Oleksandra Ekster, Anatol Petrytskyi, Vadym Meller, Fedir Nirod, Yevhen Lysyk. These are all artists of the so-called upper echelon, many of whom gained fame not only in the motherland but also worldwide during their lifetime.

The selection, which covers a hundred years from the beginning of the XXth century to the beginning of the XXIst century, demonstrates the presence and longevity of traditions, recognizable features that unite Ukrainian artists over the years. It was important to introduce contemporary artists who create theatrical costumes today to make a complete picture of Ukrainian theatrical costume art as a phenomenon.

Of course, this edition does not include all artists who have worked or are working in this field today. The publication should be considered as a complete introductory presentation, not an exhaustive consolidated database.

However, each of the artists presented in this book has become an important point in the formation or development of the art of theatrical costume in Ukraine. These are innovators, teachers, artists of national theaters, artists, interested in their identity or activity in the modern theatrical process.

The maximum variety, interest, and value of the sketch itself as a work of art, providing an opportunity to look into the 'holy of holies' of the museum repository, family archives, workshops of contemporary artists — played a crucial role in forming a selection of sketches for publication. The book contains well-known works of some artists who have already become the hallmark of Ukrainian art in the world, such as Anatol Petrytskyi's sketches for the opera *Turandot*, while others are published for the first time, such as some sketches by the no less iconic artist Yevhen Lysyk.

It was also important for the team that worked on the creation of this publication to emphasize the affiliation of certain artists to Ukrainian culture. Today it is not uncommon to find the names of Anatol Petrytskyi, Oleksandra Ekster, Vadym Meller, and other artists in the list of representatives of Russian Avant-garde, which is quite doubtful from a historical point of view and not ethical, given the documentary sources in which the artists themselves emphasize that they are Ukrainians and it is Ukrainian nature, childhood memories, Ukrainian folk art and traditions that have become the source of their artistic search and self-identification in art.

Ukrainian theatrical costume of the XXth–XXIst centuries. Sketches is the first Ukrainian publication that focuses on this art and is published in the format of a gift art album. I hope it will be an inspiration for many artists, researchers, and connoisseurs of the theme, theater, and art in general.

Bohdan Polishchuk,
co-founder of the Scenography Gallery and Lviv Quadriennale of Scenography

Сценографія з Театрального музею

Колекція Музею театрального, музичного та кіномистецтва України вже майже сто років комплектується предметами, які фіксують театральну виставу і сам творчий процес її народження. Музей був започаткований 1923 року в Мистецькому об'єднанні «Березіль», і першими музейниками були самі актори. Вони глибоко розуміли, з чого складається театральна постановка від задуму до реалізації, і планували музей саме як лабораторію, де всі зацікавлені могли попрацювати і набратися досвіду. За створення колекції відповідала Музейна комісія (Музком), яка почала збирати афіші, програми, тексти п'єс та режисерські примірники, макети оформлення сцени, театральні костюми, світлини та негативи, ескізи костюмів і декорацій. Завдяки цьому були збережені унікальні пам'ятки українського театрального авангарду. Відтоді музей значно розширив свою роботу, охопивши більшість театрів України ХХ–ХХІ століть. Складність музеєфікації театральної вистави полягає в тому, що вона має відбуватися синхронно з самим театральним процесом, адже з відстані часу це зробити набагато важче.

До альбому, присвяченого театральному костюму, увійшли ескізи з колекції музею, які датуються 1920–2020 роками. Серед зображень — твори одного з перших професійних художників театру Василя Кричевського, перших сценографів української сцени Вадима Меллера та Анатолія Петрицького, ескізи Олександри Екстер та Олександра Хвостенка-Хвостова, Валентина Шкляйва та Бориса Косарева, Моріца Уманського та Федора Нірода, Марії Левитської, Андрія Александровича-Дочевського та Богдана Поліщука.

8

Вихід цього видання був би неможливим без складної інституційної роботи, яку здійснює музей, виявляючи, зберігаючи та досліджуючи пам'ятки, — і створюючи експозиційні проєкти, завдяки яким театральне мистецтво стає ближчим для публіки.

Тетяна Руденко,
головна зберігачка Музею театрального, музичного та кіномистецтва України

Theater Museum Scenography

The collection of the Museum of Theater, Music and Cinema of Ukraine has been completed for almost a hundred years with items that capture the theatrical performance and the very creative process of its birth. The museum was founded in 1923 by the Berezhil Art Association, and the first museum workers were the actors themselves. They deeply understood what a theatrical production consists of from conception to realization, and planned the museum as a laboratory where all those interested could work and gain experience. The Museum Commission (Muzkom) was responsible for the creation of the collection, which began collecting posters, programs, texts of plays and director's copies, stage designs, theatrical costumes, photos and negatives, sketches of costumes and decorations. Thanks to this, unique monuments of Ukrainian theatrical Avant-garde have been preserved. Since then, the museum has significantly expanded its work, covering most theaters in Ukraine in the XXth–XXIst centuries. The difficulty of museification of a theatrical performance is that it must take place synchronously with the theatrical process itself, because from a distance it is much more difficult to do so.

This album, dedicated to theatrical costume, includes sketches from the museum's collection, dating 1920–2020. Among the images, there are the works of one of the first professional artists of the theater, Vasyl Krychevskyi, the first scenographers of the Ukrainian stage Vadym Meller, and Anatol Petrytskyi, sketches by Oleksandra Ekster and Oleksandr Khvostenko-Khvostov, Valentyn Shklyiaiv and Borys Kosariev, Morits Umanskyi and Fedir Nirod, Mariia Levytska, Andrii Aleksandrovyich-Dochevskyi and Bohdan Polishchuk.

9

This publication would be impossible without the complex institutional work of the museum, discovering, preserving, and researching cultural objects — and creating exhibition projects that bring theatrical art closer to the public.

Tetiana Rudenko,
Curator of the Museum of Theater, Music and Cinema of Ukraine

Найризикованіші експерименти у пошуку нової образності

Мистецтво ескізу театрального костюма у ХХ столітті вперше заявило про себе як про самоцінний графічний твір, тобто воно відбулося не лише як необхідний етап для здійснення постановки спектаклю чи балету, опери, а як певний завершений результат художньої творчості. Від самого початку ХХ століття й особливо у 1910–1920-ті, а пізніше у 1970–1990-ті роки ескізи костюмів експонували на виставках, друкували в часописах, у монографіях, де вони були представлені як речі самодостатні. Ці роботи відомих художників переконливо відображають різноманіття мистецьких напрямків, нерідко — у більш «концентрованому» образно-пластичному рішенні, ніж це було проявлено у живописі чи у станковій графіці.

Чому так сталося? Напевно, сама природа мистецтва театру спонукала до експерименту, до посилення виражальних, суто умовних засобів. Як говорив Оскар Уайльд: «Мистецтво — це наш живий протест, наша галантна спроба вказати природі її справжнє місце»¹. Театральне лицедійство перетворює плинне життя на видовище, реальних акторів — на уособлення вигаданих героїв, і роль художника в цьому процесі перевтілення важко переоцінити.

Сьогодні існує загальноживане визначення «український сценічний авангард». Такі художники, як Олександра Екстер, Анатоль Петрицький, Вадим Меллер, Борис Косарєв, Олександр Хвостенко-Хвостов здійснили справжній переворот у театрі, вони заново осмислили театральну умовність, розширили можливості сценічного простору, виявили нові якості кольору, світла, фактури, рух-

¹ Уайльд О. Упадок лжи : полн. собр. соч. Т. III. Кн. 6. Санкт-Петербург, 1912. С. 158.

The Riskiest Experiments in Search of a New Imagery

The art of sketching a theatrical costume in the XXth century first declared itself as a valuable graphic work, namely it took place not only as a necessary stage for the production of a play, ballet, or opera, but as a certain final result of artistic creativity. From the very beginning of the XXth century, and especially in the 1910s and 1920s, and later in the 1970s and 1990s, sketches of costumes were exhibited in exhibitions, printed in magazines and in monographs, where they were presented as self-sufficient things. These works of famous artists convincingly reflect the diversity of artistic directions, often in a more 'concentrated' figurative-plastic solution than was shown in painting or easel graphics.

Why did this happen? Perhaps, the very nature of the art of theater prompted the experiment, the strengthening of expressive, purely conditional means. As Oscar Wilde said: «Art is our spirited protest, our gallant attempt to teach Nature her proper place»¹. Theatrical acting turns a fluid life into a spectacle, real actors into personifications of fictional characters, and the role of the artist in this process of reincarnation is difficult to overestimate.

Nowadays, there is a common definition of 'Ukrainian stage avant-garde'. Artists such as Oleksandra Ekster, Anatol Petrytskyi, Vadym Meller, Borys Kosariev, Oleksandr Khvostenko-Khvostov made a real revolution in the theater, they rethought theatrical conventionality, expanded the possibilities of stage space, discovered new qualities of color, light, texture, moving elements in the scenery and costume. Vadym Meller later reflected on that: «In the process of theater development, which then began, it was necessary to

¹ Oscar Wilde, Upadok Lzhi [The Decay of Lying]: Complete Works, vol. III, bk. 6 (Saint Petersburg, 1912), 158.

Частина I.

Фундатори та реформатори
українського театрального костюма

Chapter I.

Founders and Reformers of Ukrainian Theatrical Costume

Ескізи театральних костюмів — гідна частина розмаїття та неповторності українського сценографічного життя ХХ століття. Яскравим доробком виблискують вони в творчих проєктах В. Кричевського, О. Екстер, А. Петрицького, В. Меллера, О. Хвостенка-Хвостова, Б. Косарева, Ф. Кричевського, В. Шкляїва, Ф. Нірода, М. Уманського, Л. Семікіної, Є. Лисика — справжніх носіїв національної свідомості, відкривачів новітніх мистецьких обріїв, презентантів азарту й наснаги української сценографічної школи.

Пластика сценічного костюма, його ескізне втілення — вагомий виражальний засіб сценографа. Працюючи над ідеєю театрального простору, художники залюбки занурювались у психологічні нюанси його « мешканців », подумки програвали їхні життя, перипетії вистави в цілому. Неповторність унікального образного звучання, попадання в ігрову типажність залежала від індивідуальності митця, його вміння працювати у колективі. У дію вступала професійна здатність художників театру до перевтілення, проявляв себе режисерський хист, розкривалося вміння передбачати деталі майбутньої гри. Костюми народжувались з тканин, конструкцій, фактур, рухів, змістів, кольорів. Запрограмована художником характерність оживала в світлі рампи, в динаміці акторського виконання, в перипетіях сюжету, і « багато хто з артистів, виходячи на сцену, несли в серцях своїх вдячність за костюми, створені для них розумним талантом, добрим серцем і натхненною працею художника... »¹.

Серед фундаторів українських сценографічних проєктів початку ХХ століття — архітектор, живописець, графік **Василь Кричевський** (1873–1952) — глибокий знавець української минувшини, активний збирач народного мистецтва. Співпраця із найвідомішим представником Театру корифеїв, режисером стаціонарного театру Миколою Садовським — вагома сторінка його біографії. Художник органічно реалізував себе в історичному репертуарі, любив занурюватися в історичні видання, музейні колекції, розшукував раритетні архівні матеріали. Костюми Кричевського

Sketches of theatrical costumes are a worthy part of the diversity and uniqueness of the Ukrainian scenographic life of the XXth century. They shine with bright achievements in creative projects of Vasyl Krychevskiy, Oleksandra Ekster, Anatol Petrytskyi, Vadym Meller, Oleksandr Khvostenko-Khvostov, Borys Kosariev, Fedir Krychevskiy, Valentyn Shklyaiiv, Fedir Nirod, Morits Umanskiy, Liudmyla Semykina, Yevhen Lysyk — real bearers of national consciousness, discoverers of the latest artistic horizons, presenters of passion and inspiration of the Ukrainian scenographic school.

The plasticity of the stage costume, its sketch embodiment — a significant means of expression of a scenography designer. Working on the idea of theatrical space, artists fondly immersed themselves in the psychological nuances of its 'inhabitants', mentally losing their lives, the vicissitudes of the play as a whole. The uniqueness of the figurative sound, getting into the acting type depended on the individuality of the artist, his/her ability to work in a team. The professional ability of theater artists to reincarnate came into play, the director's skill showed itself, the ability to predict the details of the future play was revealed. Costumes were born from fabrics, structures, textures, movements, meanings, colors. The characteristic programmed by the artist came to life in the light of the footlights, in the dynamics of acting, in the vicissitudes of the plot, and « many of the artists, going on stage, carried in their hearts gratitude for the costumes created for them by the intelligent talent, kind heart and inspired work of the artist... »¹.

Among the founders of Ukrainian scenographic projects of the early XXth century was the architect, painter, graphic artist **Vasyl Krychevskiy** (1873–1952) — a deep connoisseur of the Ukrainian past, an active collector of folk art. Collaboration with the most famous representative of the Theater of Coryphaeus, director of the stationary theater of Mykola Sadovskiy is an important page of his biography. The artist organically realized himself in the historical repertoire, liked to immerse himself in historical publications, museum collections, searched for rare archi-

¹ Дуленко В. Майстер балетного костюма // А. Петрицький : Спогади про художника. К. : Мистецтво, 1981. С. 48.

¹ Valentyna Dulenko, «Maister baletnoho kostiума» [«Master of ballet costume»], in A. Petrytskyi: Memories of the artist (Kyiv: Mystetstvo, 1981), 48.

Василь
Кричевський

30

1. Ескіз костюма Гетьмана
до вистави «Богдан Хмельницький»
М. Старицького
1920

Sketch of the costume of the Hetman
for the play *Bohdan Khmelnytskyi*
by Mykhailo Starytskyi
1920

20.

Ескіз костюма Фата Моргани
до опери «Любов до трьох помаранчів»
С. Прокоф'єва
Постановка не здійснена, 1926

Sketch of Fata Morgana's costume
for the opera *Love for Three Oranges*
by Sergei Prokofiev
The production was not performed, 1926

Частина II.

Нові візії.
Пошук самоідентифікації

Chapter II.

New Visions. Search for Self-Identification

У 1970–80-х роках українська сценографія продовжувала пошуки нової образної лексики, яку так успішно розпочала у 1960-х роках. Театр все більше відходив від зтяжненого соцреалізму та вів діалог зі здобутками українських театральних художників 1920–30-х років. Реалістичні декорації відтіснялися дієвою сценографією — важливим ставало створення образу та асоціативного ряду. Відповідно, нового значення набував і театральний костюм. В 1990-х роках сценографія вже не потребувала компромісів, як у попередні роки. З одного боку, художнику залишалося менше роботи для прихованого сенсу вистави, адже певний час саме сценографія говорила про те, що не можна було озвучувати, з іншого боку — настала ера нової свободи бідного театру. В 2000–10-х роках розпочався бум переосмислення різних епох та стилів, тим часом як фактура і колір теж зазнавали різноманітного використання.

Продовжуючи зв'язок поколінь, в 1970-х роках розпочинає творчу діяльність син Федора Нірода, сценограф Ярослав Нірод (нар. 1946), який закінчив Ленінградський театральний інститут. Майже пів століття він продовжує справу батька — створює світи на кону театру. В його ескізах відчувається текстура, об'ємність, кольорова гама та стиль майбутніх костюмів. Наприклад, в ескізах до опери «Чарівна Олена» (1975) постають войовничі спартанці з різноманітними щитами та мечами. Монолітні фігури доповнюються головними уборами та строями, здавалося б, грецького одягу, які водночас відсилають до українського авангарду, що також підкреслено кольором зображень. Художник для кожного персонажа знаходить окремі психологічні риси, які відчуваються вже у пластиці ескізу.

Вагому частину сценографів України, починаючи з кінця 1970-х років і до сьогодні, становлять учні «школи» Данила Лідера (1917–2002). Оскільки цей провідний український сценограф, прихильник дієвої сценографії, створював на кону просторові концепти, він рідко працював над костюмами. Утім, серед його учнів хтось більше пізнає саме простір, як Володимир Карашевський, Ігор Несміянов чи Сергій Маслобойщиков, а хтось вирізняється роботою з костюмами, як Наталія Рудюк, Марія

In the 1970s and 1980s, Ukrainian scenography continued to search for new figurative expressions, which it had so successfully begun in the 1960s. The theater increasingly moved away from protracted Socialist Realism and conducted a dialogue with the achievements of Ukrainian theater artists of the 1920s and 1930s. Realistic scenery was replaced by effective scenography — it became important to create an image and an associative series. Accordingly, the theatrical costume acquired a new meaning. In the 1990s, scenography no longer required compromises, as in previous years. On the one hand, the artist had less work to do for the hidden meaning of the play, because for some time it was the scenography that said what could not be voiced, on the other hand — the era of a new freedom of poor theater began. In the 2000s and 2010s, a boom in rethinking different eras and styles began, while texture and color also underwent various uses.

Continuing the connection between the generations, in the 1970s Fedir Nirod's son, scenographer Yaroslav Nirod (born in 1946), a graduate of the Leningrad Theater Institute, began his creative activity. For almost half a century he continued his father's work — creating worlds at the theater stage. His sketches show the texture, volume, color scheme and style of future costumes. For example, in the sketches for the opera *La Belle Hélène* (1975) the militant Spartans appear with various shields and swords. Monolithic figures are complemented by hats and costumes, seemingly Greek clothing, which at the same time refer to the Ukrainian avant-garde, which is also emphasized by the color of the images. The artist finds separate psychological features for each character, which are already felt in the plasticity of the sketch.

A significant part of Ukrainian scenographers from the late 1970s to the present day are students of Danylo Lider's school (1917–2002). Since this leading Ukrainian scenographer, a proponent of active scenography, created spatial concepts at stage, he rarely worked on costumes. However, some of his students discover more about space, such as Volodymyr Karashevskyi, Ihor Nesmiiianov or Serhiy Maslobovshchikov, and some are distinguished by working with costumes, such as Nataliia Rudiuk, Mariia Levytska, Andrii Aleksandrovych-Dochevskyi, Liud-

87

48. Ескіз костюмів Юнони та Церери до вистави «Буря» В. Шекспіра Національний академічний драматичний театр ім. І. Франка, м. Київ, 2010 Режисер С. Маслобойщиків

Sketch of the costumes of Juno and Ceres for the play *The Tempest* by William Shakespeare Ivan Franko National Academic Drama Theater, Kyiv, 2010 Director Serhiy Masloboishchikov

Aliia
Baitenova (Mezhenina)

119

80.

Ескіз костюма Едріана
до мюзиклу «Доріан Грей» М. Варконьї,
за романом О. Уайльда
Київський національний академічний театр
оперети, 2020
Режисер Б. Струтинський

Sketch of Adrian's costume
for the musical *Dorian Gray*
by Matiash Varkonyi, after Oscar Wilde
Kyiv National Academic Operetta Theater,
2020
Director Bohdan Strutynskyi

Каталог ескізів театральних костюмів
XX–XXI століть

- 1. Василь Кричевський**
Ескіз костюма Гетьмана
до вистави «Богдан Хмельницький» М. Старицького
1920
Папір, акварель. 36x24 см
Колекція Музею театального, музичного та кіномистецтва
України
Інв. № E 1057
- 2. Василь Кричевський**
Ескіз костюма Полковниці
до вистави «Богдан Хмельницький» М. Старицького
1920
Папір, акварель. 28x22,5 см
Колекція Музею театального, музичного та кіномистецтва
України
Інв. № E 1053
- 3. Олександра Екстер**
Ескіз костюма до іспанського танцю
Балет Ельзи Крюгер, м. Одеса, 1920
Картон, гуаш. 47,5x34 см
Колекція Музею театального, музичного та кіномистецтва
України
Інв. № E 3839
- 4. Олександра Екстер**
Ескіз. Композиція, 1916
Картон, гуаш. 53x34 см
Колекція Музею театального, музичного та кіномистецтва
України
Інв. № E 3837
- 5. Анатоль Петрицький**
Ескіз костюмів до «Ексцентричних танців»
Камерний балет, м. Москва, 1922
Постановка К. Голейзовського
Папір, гуаш, туш. 62x50 см
Колекція Музею театального, музичного та кіномистецтва
України
Інв. № E 6489
- 6. Анатоль Петрицький**
Ескіз костюмів європейців
до балету «Червоний мак» Р. Глієра
Столична державна опера, м. Харків, 1927
Режисер Є. Вігільов
Папір, аплікація, акварель. 56x72,5 см
Колекція Музею театального, музичного та кіномистецтва
України
Інв. № E 6584
- 7. Анатоль Петрицький**
Ескіз костюма Єви
до вистави «Вій» Остапа Вишні за М. Гоголем
Театр ім. І. Франка, м. Харків, 1925
Режисер Г. Юра
Папір, гуаш, акварель, аплікація. 50x36 см
Колекція Музею театального, музичного та кіномистецтва
України
Інв. № E 3889
- 8. Анатоль Петрицький**
Ескіз костюма Марсіаніна
до вистави «Вій» Остапа Вишні за М. Гоголем
Театр ім. І. Франка, м. Харків, 1925
Режисер Г. Юра
Папір, гуаш, акварель, аплікація. 50x36 см
Колекція Музею театального, музичного та кіномистецтва
України
Інв. № E 3886
- 9. Анатоль Петрицький**
Ескіз костюма Дружини Бульби
до вистави «Тарас Бульба» М. Лисенка
Постановка не здійснена, 1919–1921
Папір, гуаш, акварель, бронзова фарба. 64x48 см
Колекція Музею театального, музичного та кіномистецтва
України
Інв. № E 728
- 10. Анатоль Петрицький**
Ескіз костюма Тараса Бульби
до вистави «Тарас Бульба» М. Лисенка
Постановка не здійснена, 1919–1921
Папір, гуаш, акварель, бронзова фарба. 64x48 см
Колекція Музею театального, музичного та кіномистецтва
України
Інв. № E 726

Catalogue of Sketches of Theatrical Costumes
of the XXth–XXIst Centuries

- 1. Vasyl Krychevskiy**
Sketch of the costume of the *Hetman*
for the play *Bohdan Khmelnytskyi* by Mykhailo Starytskyi
1920
Paper, watercolor. 36x24 cm
Collection of the Museum of Theater, Music and Cinema
of Ukraine
Inv. № E 1057
- 2. Vasyl Krychevskiy**
Sketch of the costume of the *Colonel*
for the play *Bohdan Khmelnytskyi* by Mykhailo Starytskyi
1920
Paper, watercolor. 28x22,5 cm
Collection of the Museum of Theater, Music and Cinema
of Ukraine
Inv. № E 1053
- 3. Oleksandra Ekster**
Sketch of the costume
for the ballet *Spanish Dance* by Elsa Kruger, Odesa, 1920
Cardboard, gouache. 47,5x34 cm
Collection of the Museum of Theater, Music and Cinema
of Ukraine
Inv. № E 3839
- 4. Oleksandra Ekster**
Sketch. *Composition*, 1916
Cardboard, gouache. 53x34 cm
Collection of the Museum of Theater, Music and Cinema
of Ukraine
Inv. № E 3837
- 5. Anatol Petrytskyi**
Sketch of the costumes
for the Chamber ballet *Eccentric Dances*, Moscow, 1922
Directed by Kasyan Goleizovsky
Paper, gouache, ink. 62 x 50 cm
Collection of the Museum of Theater, Music and Cinema
of Ukraine
Inv. № E 6489
- 6. Anatol Petrytskyi**
Sketch of the costumes of the *Europeans*
for the ballet *Red Poppy* by Reinhold Glière
Metropolitan State Opera, Kharkiv, 1927
Director Yevhen Vihilov
Paper, applique, watercolor. 56x72,5 cm
Collection of the Museum of Theater, Music and Cinema
of Ukraine
Inv. № E 6584
- 7. Anatol Petrytskyi**
Sketch of Eve's costume
for the play *Vij* by Ostap Vyshnia, after Mykola Hohol
Ivan Franko Theater, Kharkiv, 1925
Director Hnat Yura
Paper, gouache, watercolor, applique. 50x36 cm
Collection of the Museum of Theater, Music and Cinema
of Ukraine
Inv. № E 3889
- 8. Anatol Petrytskyi**
Sketch of the *Martian* costume
for the play *Vij* by Ostap Vyshnia, after Mykola Hohol
Ivan Franko Theater, Kharkiv, 1925
Director Hnat Yura
Paper, gouache, watercolor, applique. 50x36 cm
Collection of the Museum of Theater, Music and Cinema
of Ukraine
Inv. № E 3886
- 9. Anatol Petrytskyi**
Sketch of the costume of *Bulba's wife*
for the play *Taras Bulba* by Mykola Lysenko
The production was not performed, 1919–1921
Paper, gouache, watercolor, bronze paint. 64x48 cm
Collection of the Museum of Theater, Music and Cinema
of Ukraine
Inv. № E 728
- 10. Anatol Petrytskyi**
Sketch of *Taras Bulba's* costume
for the play *Taras Bulba* by Mykola Lysenko
The production was not performed, 1919–1921
Paper, gouache, watercolor, bronze paint. 64x48 cm
Collection of the Museum of Theater, Music and Cinema
of Ukraine
Inv. № E 726